ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
HAZİRAN 1969-YIL:8 SAYI:88

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi:
TURGUT SIZMAZOĞLU

Genel Yazı İşleri Müdürü
REBİİ BARAZ

Hazırlayan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden:
NURAN D. ŞENER

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası
Tel: 27 71 34 - 22 41 34

İDARE: Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul
Telefon: 49 34 44

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

ÇOCUKLAR İÇİN

Çocuklar için yaz modelleri hazırlandı. Bu yıl çocuk modasına da keten ve havlu kumaşlar hakim. Erkek çocuklar için merserize gömleklerin bütün renkleri hazırlanıyor. Düz renkler, çizgili ve ekose desenler çocuk modasında geniş yer alıyor.

Bozkurt

Çok eski çağlarda Asya'da yaşayan Oğuz Türk'lerine, Oğuz han'ın oğlu İlhan, hâkanlık ediyordu. Ulusu kalabalık, askeri kuvvetli, kendisi zekiydi. Bütün komşu uluslardan baç alırlar, onları köle diye kullanırlardı. Fakat bu komşular arasında Oğuz Türklerine diş bileyenler vardı. Nihayet bir gün içlerinden bir hükümdar, bütün komşu ulusları topladı, Oğuz Türklerini ve İlhan'ı ezmeye karar verdiler. Büyük bir ordu ile Türklerin üzerine yürüdüler, Türkler kendi yurtlarının sınırlarından bu saldırışı erkekçe karşıladılar, bu birkaç ulusun teşkil ettiği büyük düşman ordusuna karşı durmağa başladılar. Düşmanlar hücum ettikçe Oğuz Türkleri kılıçlarını sallıyarak, ok atarak, hatta boğaz boğaza döğüşerek, onları bir adım bile bırakmıyorlar, yurtlarını herşeyden kutsal sayıyorlardı.

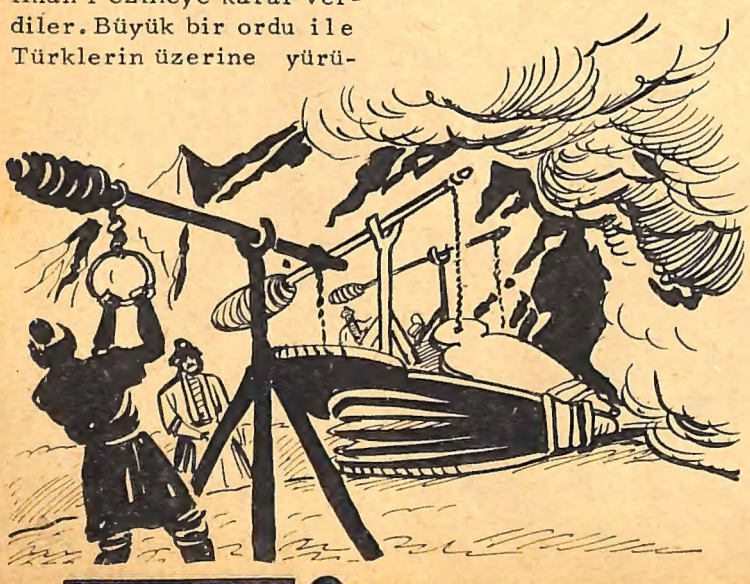

Düşmanlar, kuvvetli Oğuzları alt edemiyeceklerini anlayınca, hileye başvurdular. Onları dar bir yere çektiler, orada üzerlerine çullandılar. Yaman bir savaş oldu. Dört taraftan sarılan Türkler düşmanları tarafından kılıçtan geçirildiler. Yalnız, İlhan'ın Kayan isimli bir oğlu kaldı ki, düşmanlar onun, bir prens olduğunu bilmedikleri için, öldürmemişlerdi. Bir de Kayan Hân'ın Tokuz adlı yeğeni, tesadüfen sağ kalmıştı. Kayan ile Tokuz bir gece eşlerini alarak düşmandan kaçtılar, atlarını çatlatırcasına koşturdular, günlerce yol aldılar. Kurtulduklarını anlayınca önlerine çıkan aşiretlerden at, deve, koyun satın aldılar, bu hayvanları süre süre sarp bir dağ eteğine geldiler. Bu dağ, kayalar, uçurumlarla dolu idi. Üstü

karlarla örtülüydü. Buradan ileriye geçmek çok zordu. Fakat Kayan han yılmadı, günlerce düşünüp dağ etrafını araştırdıktan sonra geçilecek bir tek

yol buldu. Bu yoldan sonra dağın arkası zümrüt gibi yeşil, sulak bir ova idi, yemiş dolu ağaçlar, çiçekler her tarafı kaplamıştı. Kayan han Tokuz ile ve kadınlarla bu yolu ölüm tehlikeleri geçirerek atlattılar, ovaya indiler, orada yerleştiler. Billûr derelerden sular içerek, tatlı meyvalar yiyerek, semiz av hayvanları avlayarak ve getirdikleri hayvanlarının sütleriyle beslenerek yaşadılar. İkisinin de yıllar geçtikçe yeni yeni çocukları oldu. Üremeğe başladılar. Ergenekon adını verdikleri bu dağ ortasında ovada büyük bir millet doğmağa başladı. Hayvanlar o kadar çoğaldı, Kayan han'ın ve Tokuz'un nesli o kadar üredi ki, artık buraya sığamamağa başladılar. Aradan 400 yıl geçtikten sonra buradan çıkmağa, başka topraklara yayılmağa karar verdiler. Ergenekon'dan dışarı çıkmak için yol aramağa başlandı. Fakat bir türlü bu yolu bulamıyorlardı. Kayan han ile Tokuz'un geldikleri yol, büyük kayalarla kaplanmış, uçurum haline gelmişti.

Böylece günlerce yol aradıktan sonra nihayet içlerinden bir demirci dedi ki :

"- Ben gezdim, dolaştım ; çıkacak yol buldum. Ancak batıda demirden bir dağ var. Onu eritelim, böylece çıkacak yol açmış oluruz!"

Herkes bu teklifi kabul etti. Dağın geniş bir yerine bir kat odun, bir kat kömür koydular, yetmiş deriden yetmiş tane büyük körük yaptılar. Her gün bir araya gelip bu körükleri işletmeğe başladılar. Nihayet Ergenekon'dan dışarıya bir yüklü deve çıkabilecek kadar bir yol açtılar.

Bu sırada Ergenekon'daki ulusun hükümdarı "Burteçeme adlı" Kayan han'ın turnuydu. Bozkurt bütün halkı bu yoldan çıkardı, maniler ve şarkılarla O ğuz Türkleri yeni topraklara ayak bastılar. Oradan atlarına atlayarak düşmanlarının ayakları altında çiğnenen eski yurtlarına yerleştiler ve yıllarca Asya'da şan ve şerefle yaşadılar.

İşte Türkler böyle sıkıntılı, acı ve kara günler geçirdikten sonra ulusal egemenliklerine kavuştular.

Bulut

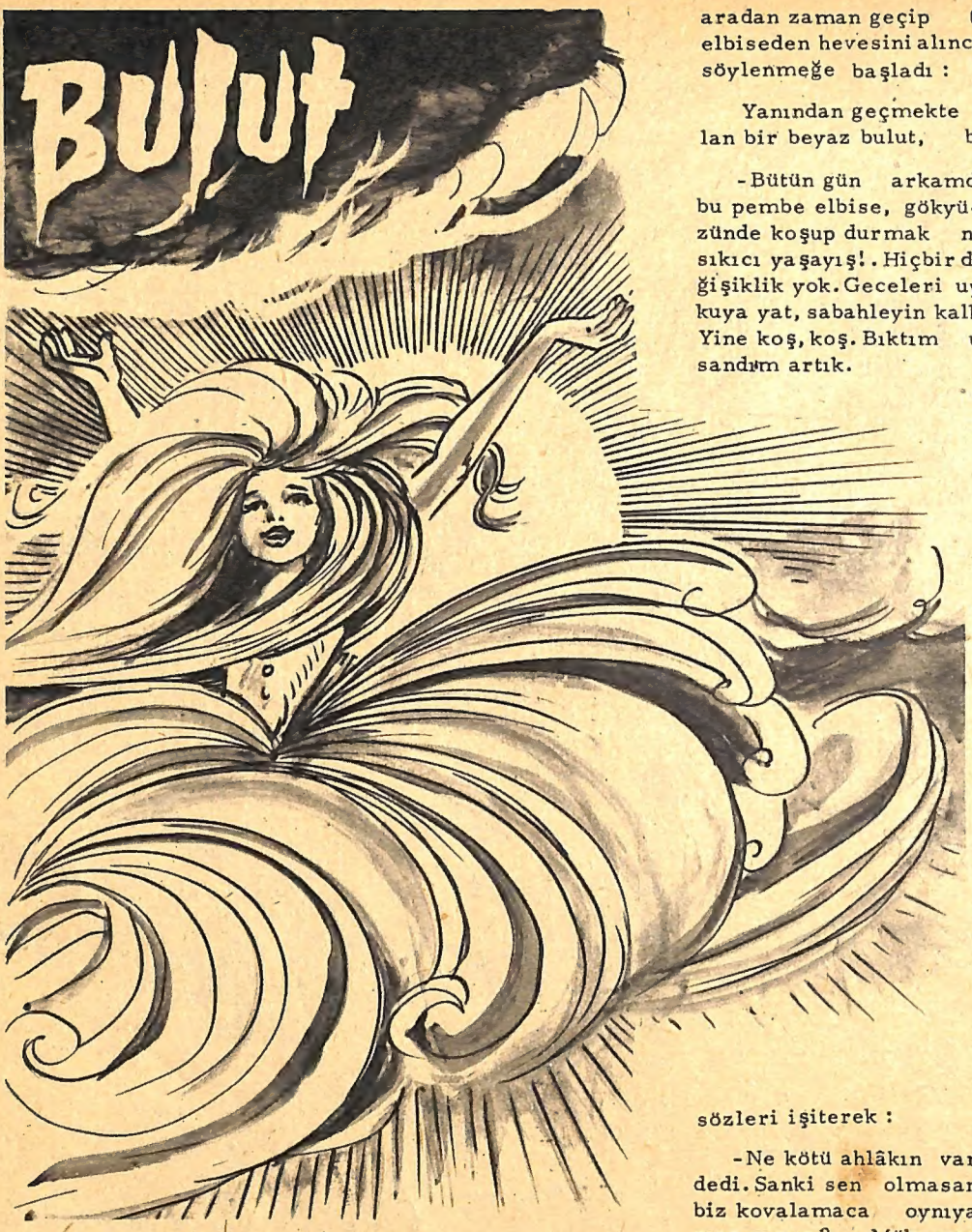

Evvel zaman içinde, gök yüzünde küçük bir pembe bulut vardı. Kabarık etekli pembe elbisesiyle pek şirin bir şey olan bu bulutun, fena bir huyu da olmasa, bulutların kraliçesi olacaktı.

Ne yazık ki kusuru pek büyüktü. Hiç durmadan, dinlenmeden halinden şikâyet ederdi. Önceleri kenarları beyaz çevreli pembe elbisesini, hele rüzgârla kabarıp şiştiği vakitler, pek beğeniyordu; fakat aradan zaman geçip te elbiseden hevesini alınca, söylenmeğe başladı :

Yanından geçmekte olan bir beyaz bulut, bu sözleri işiterek :

-Bütün gün arkamda bu pembe elbise, gökyüzünde koşup durmak ne sıkıcı yaşayış!. Hiçbir değişiklik yok. Geceleri uykuya yat, sabahleyin kalk. Yine koş, koş. Bıktım usandım artık.

-Ne kötü ahlâkın var, dedi. Sanki sen olmasan, biz kovalamaca oynıyamaz mıyız?.. Mükemmel oynarız.

Pembe bulut bu sözlere kulak asmadı. O kadar öfkeliydi ki, o sırada kendisini okşıyan bir güneş ışığına ters ters baktı. Zavallı ışık öyle korktu ki, hemen bir kara bulutun arkasına saklanıverdi.

Pembe bulut hâlâ homurdanıyordu :

-Keşke kocaman, kapkara bir fırtına bulutu olsaydım!. Dünya'ya korku saçar, çocukları ürkütür, herkesi titiretir, eğlenirdim. Yahutta güneş gibi parlak olsaydım.. Hiç olmazsa göze çarpardım.. Kendimden başka herhangi birşey olmağı ne kadar isterdim.

O sırada bulutun etrafını dönen rüzgâr, buson sözleri işitti. Hemen bir periye koşarak işi anlattı. Peri de, pembe bulutun dileğini yerine getireceğini vadetti.

Biraz sonra, pembe bulut içinde bir ağırlık , bir sıkıntı duydu. Bir de elbisesine baktı ki, ne görsün?

O güzel, temiz, pembe elbise baştan aşağı simsiyah olmuştu. Önce, rüya görüyorum sandı. Gökyüzünde hızlı hızlı dolaştı.

Elbisesinin kara, kapkara oluşu rüya değil, gerçekti. Canı çok sıkılmıştı. Şimdi ne yapacaktı? Hele arkadaşlarının pembe, mavi, beyaz elbiseleriyle oynadıklarını, koşuştuklarını görünce büsbütün kederleniyordu.

-Bana ne oldu? Ne yapacağım?. Diye hıçkırdı; ve iri bir damla gözyaşı döktü. Düşündükçe kederi artıyor, kederi arttıkça gözyaşları çoğalıyordu.

Nihayet, bardaktan boşanırcasına ağlamağa başladı.. Ağladıkça ferahlıyor, elbisesinin siyahlığı açılır gibi oluyordu. Elbisesi pembeleşmeğe bile başlar gibiydi. Artık güneş ışığının öfkesi geçmiş, saklandığı bulutun arkasından çıkmıştı. Yedi renkli mendili ile bulutun gözyaşlarını kuruladı. Bu ceza buluta öyle bir ders yerine geçti ki, bir daha halinden şikâyet etmedi, ve pembe elbisesini her zaman üstünde taşıdı...

KOCAKULAK TAVŞAN

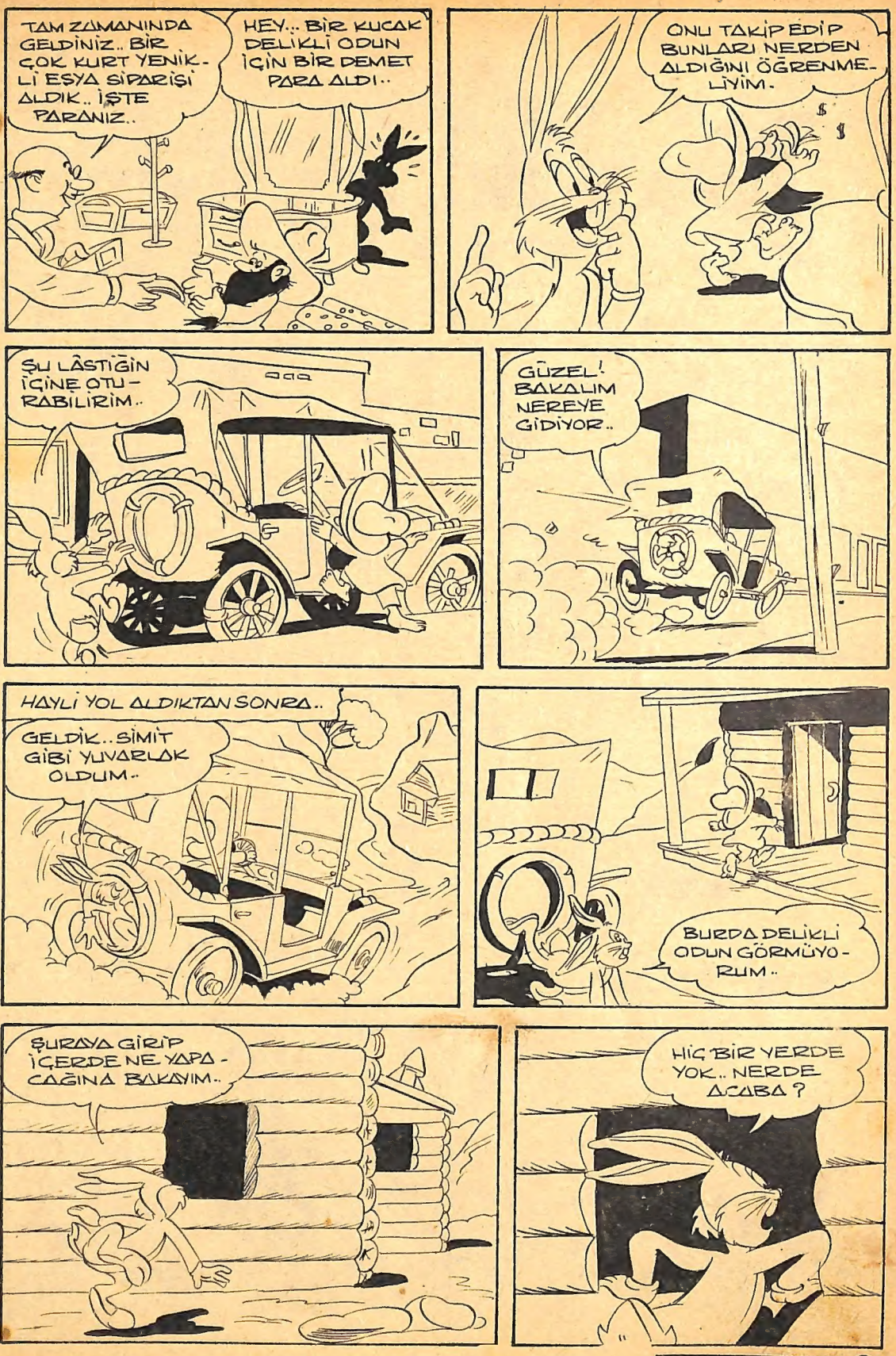
TAM ZAMANINDA GELDİNİZ.. BİR ÇOK KURT YENİKLİ EŞYA SİPARİŞİ ALDIK.. İŞTE PARANIZ..
HEY... BİR KUCAK DELİKLİ ODUN İÇİN BİR DEMET PARA ALDI..
ONU TAKİP EDİP BUNLARI NERDEN ALDIĞINI ÖĞRENMELİYİM.
$ $
ŞU LÂSTİĞİN İÇİNE OTURABİLİRİM..
GÜZEL! BAKALIM NEREYE GİDİYOR..
HAYLİ YOL ALDIKTAN SONRA..
GELDİK.. SİMİT GİBİ YUVARLAK OLDUM..
BURDA DELİKLİ ODUN GÖRMÜYORUM..
ŞURAYA GİRİP İÇERDE NE YAPACAĞINA BAKAYIM..
HİÇ BİR YERDE YOK.. NERDE ACABA?

BURDAYIM TAVŞAN... KULÜBEMİN ETRAFINDA NE ARIYORSUN ?

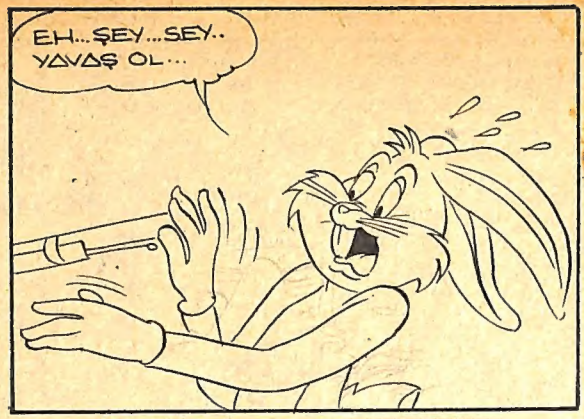
EH... ŞEY... SEY.. YAVAŞ OL...

NİYETİN İYİ Mİ KÖTÜ MÜ ? BİZ BURADA MERAKLI KİMSELER İSTEMEYİZ..

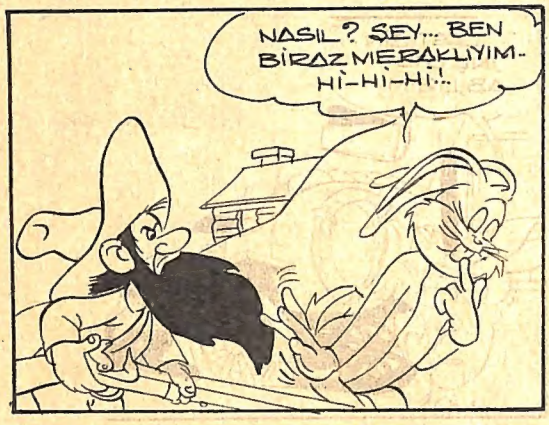
NASIL ? ŞEY... BEN BİRAZ MERAKLIYIM- Hİ-Hİ-Hİ!..

O HALDE İŞİN TAMAM... DUVARI YAP TAVŞAN..

SİZ ŞAKADAN ANLAMAZMI- SINIZ ?

BENİMLE ALAY MI EDİYORSUN... ÇEK GİT BURADAN..

BURAYA KADAR GELMİŞKEN ŞU SIRRI ÖĞRENMEDEN GİTMEM..

MERHABA! BEN İLERDEKİ KASABADAN ALBAY PALABIYIĞIM. ARABAM ARIZALANDI BU GECE BURDA KALABİLİR MİYİM..
ÖYLE Mİ SAYIN ALBAY. SİZİ BU GECE KONUK ETMEKLE ŞEREF DUYACAĞIM.
BEN BURDA ODUN KESERKEN SİZİ İSTİRAHAT EDİN..
O KADAR ODUNU NE YAPACAKSINIZ.
YUKARDA TEPENİN SIRTINA TAHTAPERDE YAPACAĞIM..
GÜZEL BELKİ SİZE TAŞIMAK İÇİN YARDIM EDEBİLİRİM..
GÜZEL! İYİ BİR KONUKSUNUZ..
YARDIMINIZ İYİ OLDU.. TAHTAPERDEYİ BU GECE YAPABİLİRİM..
BÜTÜN BU ODUNLARI TEPEYE TAŞIYACAĞIZ..

İŞTE BURDA DURUP İŞE KOYULACAĞIZ..
NİÇİN BURAYA TAHTAPERDE YAPIYORSUNUZ?
İKİ AİLE ARASINDA KAVGA YARIN SABAH BAŞLAR.. BEN DE HAZIR OLMALIYIM..
ŞİMDİ ALBAY BEN TÜFEĞİMİ TEMİZLERKEN SİZ DİNLENİN
ŞAPKANIZI ALAYIM.. HEY SİZ ALBAY DEĞİLSİNİZ..
SEN ŞU MERAKLI TAVŞANSIN..
UF! BU ADAM HİÇ DE ŞAKADAN ANLAMIYOR..
ŞU KURT YENİKLİ AĞAÇLARI NEREDEN ALDIĞINI ÖĞRENMELİYİM.. DUR HELE...
BU KILIK BANA GERÇEĞİ ÖĞRETİR.

AH! BAYIM!.. BU KASABAYA GİDEN YOLMU?
HAYIR.. YOLUNUZU KAYBETMİŞSİNİZ GENÇ BAYAN..

KORKUYORUM, BENİ KORURMUSUNUZ?
EVET KIZIM GELİN BENİMLE

TEPENİN ÜSTÜNDE Kİ ŞU TAHTAPERDE NEDİR..?

O MU ? BENİ ÇAKALLARDAN KORUMAK İÇİN..

BAK HELE BANA SORULMAYACAK ŞEYLER SORUYORSUNUZ..
OH! DUYUYORMUSUNUZ ?

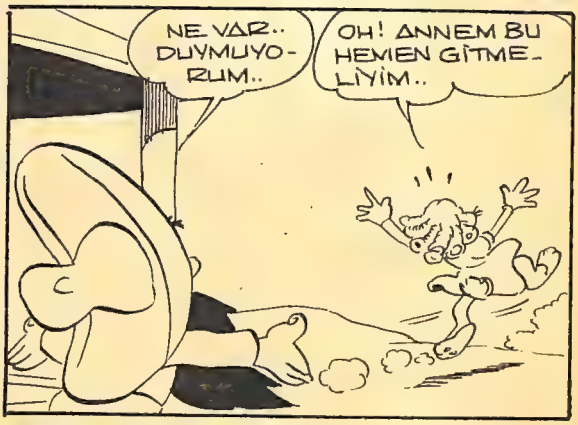
NE VAR.. DUYMUYORUM..
OH! ANNEM BU HEMEN GİTMELİYİM..

İYİ KURTULDUM AMA ŞU ODUNLARI HALÂ ÖĞRENEMEDİM.

BELKİ BU KILIKTA BİR ŞEYLER ÖĞRENEBİLİRİM.

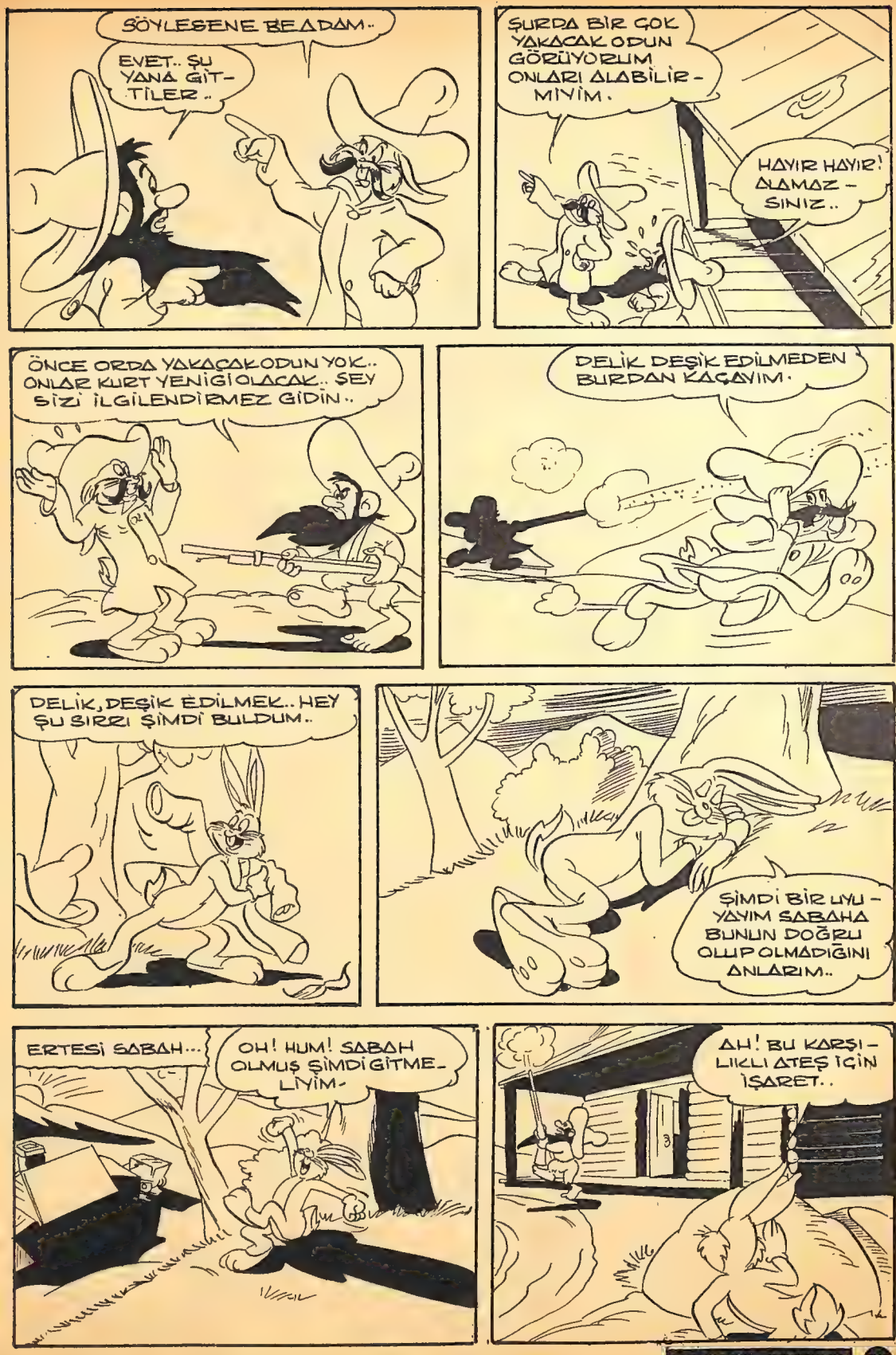
SÖYLESENE BEADAM..
EVET.. ŞU YANA GİT-TİLER..
ŞURDA BİR ÇOK YAKACAK ODUN GÖRÜYORUM ONLARI ALABİLİR-MİYİM.
HAYIR HAYIR! ALAMAZ-SINIZ..
ÖNCE ORDA YAKACAK ODUN YOK.. ONLAR KURT YENİGİ OLACAK.. SEY SİZİ İLGİLENDİRMEZ GİDİN..
DELİK DEŞİK EDİLMEDEN BURDAN KAÇAYIM.
DELİK, DEŞİK EDİLMEK.. HEY ŞU SIRRI ŞİMDİ BULDUM..
ŞİMDİ BİR UYU-YAYIM SABAHA BUNUN DOĞRU OLUP OLMADIĞINI ANLARIM..
ERTESİ SABAH...
OH! HUM! SABAH OLMUŞ ŞİMDİ GİTME-LİYİM-
AH! BU KARŞI-LIKLI ATEŞ İÇİN İŞARET..

BANK BANK
BANK
POF
BANG !
POF !
BANG
TIPKI DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ.. ATEŞ EDİYORLAR.. DOĞRU AĞAÇLARIN ÜZERİNE ATEŞ EDİYORLAR. BÖYLECE KURT YENİĞİ OLUYOR..

ŞİMDİ O DA ATEŞİ KESMELERİ İÇİN BEYAZ BAYRAK SALLIYOR.

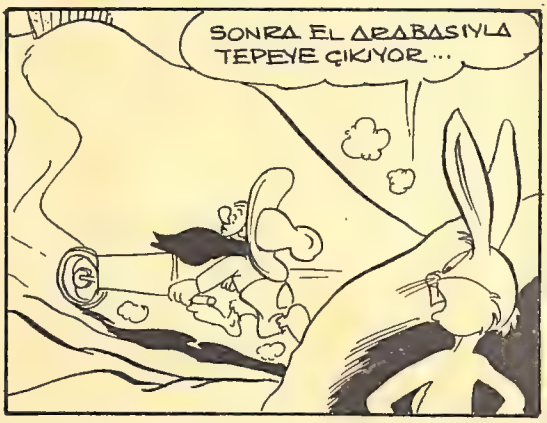
SONRA EL ARABASIYLA TEPEYE ÇIKIYOR...

OH ! ŞU ODUNLARA BAKIN ! HEPSİ DELİK DEŞİK..

TL.
TL
TL.
TL.
BÖYLECE HER ŞEY ANLAŞILDI.

BİRKAÇ GÜN SONRA
ŞİMDİ DÜKKÂNI AÇABİLİRİM.
KURTYENİĞİ AĞAÇLAR TOPTAN PERAKENDE

İTİŞMEYİN HERKES İÇİN VAR..

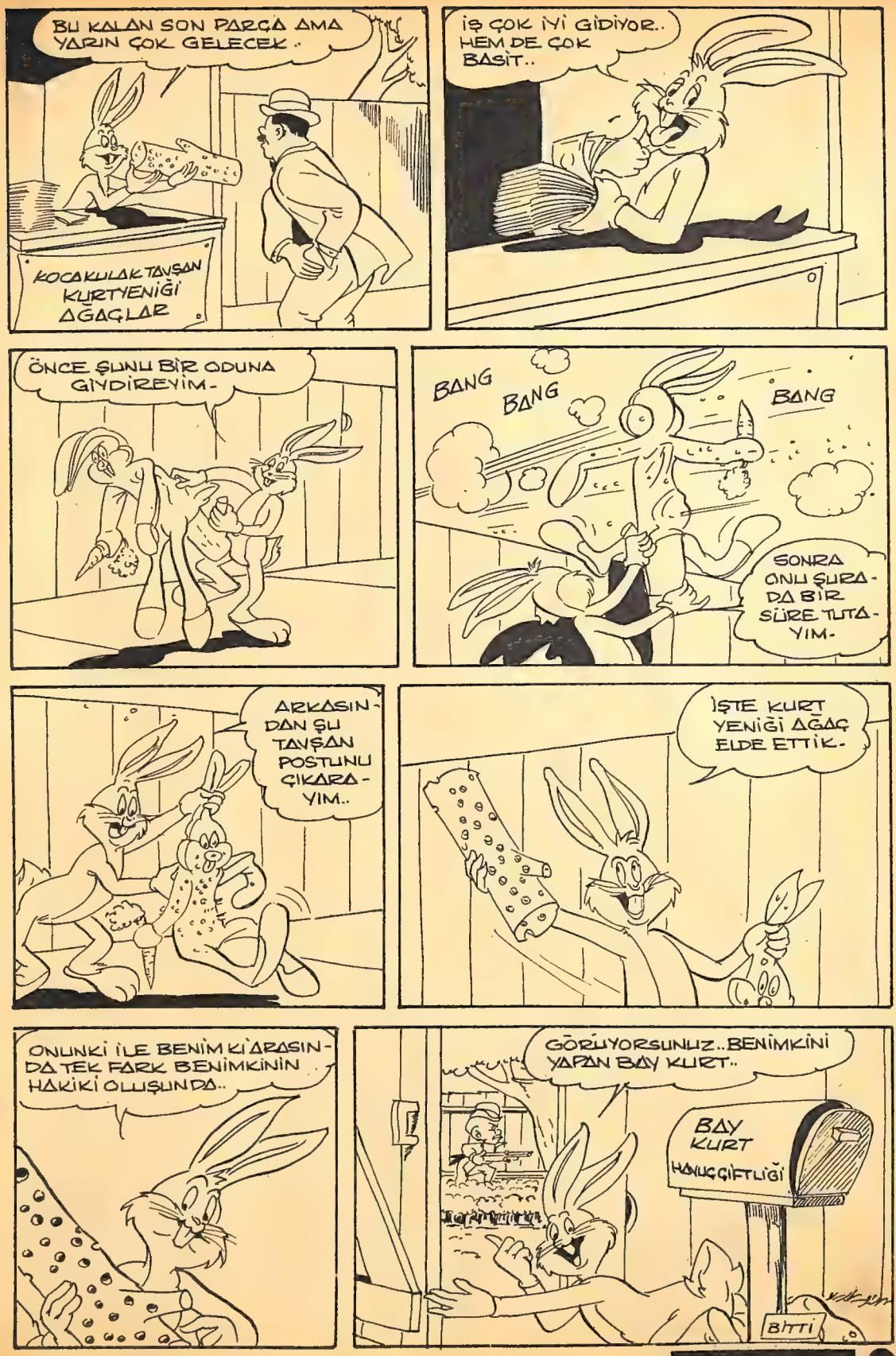
BU KALAN SON PARÇA AMA YARIN ÇOK GELECEK..
KOCAKULAK TAVŞAN KURTYENİĞİ AĞAÇLAR
İŞ ÇOK İYİ GİDİYOR.. HEM DE ÇOK BASİT..
ÖNCE ŞUNU BİR ODUNA GİYDİREYİM-
BANG
BANG
BANG
SONRA ONU ŞURADA BİR SÜRE TUTAYIM-
ARKASINDAN ŞU TAVŞAN POSTUNU ÇIKARAYIM..
İŞTE KURT YENİĞİ AĞAÇ ELDE ETTİK-
ONUNKİ İLE BENİM KİARASINDA TEK FARK BENİMKİNİN HAKİKİ OLUŞUNDA..
GÖRÜYORSUNUZ..BENİMKİNİ YAPAN BAY KURT..
BAY KURT
HAVUÇÇİFTLİĞİ
BİTTİ

FATİH

Şehzade Mehmet, Manisa sarayının geniş ve süslü bahçesindeki mermer havuzda çeşit çeşit renkli balıkların bir aşağı bir yukarı gidip gelişlerini dalgın dalgın süzüyordu. Birdenbire yakından gelen telâşlı ve heyecanlı ayak sesleri ve konuşmalar onu dalgınlığından uyandırdı. Birden başını çevirdi, karşısında saray muhafız komutanı ve üstü başı toz toprak içinde bir süvari ile karşılaştı.

Bu süvari Edirne sarayından önemli bir haber ileten biri idi. Habercinefes nefese kısaca felâket haberini verdi. Delikanlı, bu haberi duyar duymaz çelikten bir yay gibi yerinden fırladı. Gür sesiyle atların hazırlanmasını emretti. Birkaç dakika içinde büyük bir atlı gurubu hızla yol almağa başlamıştı. Çünkü bir an önce Edirne'ye ulaşmak lâzımdı.

Şehzade Mehmet, tarafsız Avrupalı tarihçilerin iyi insan, erdemli hükümdar diye daima saygı ile andıkları babası İkinci Murad'ın ölüm haberini almıştı. Acele etmek lâzımdı. Zira babasından boşalan tahta o oturacaktı.

Şehzade Mehmet, 1 Nisan 1430 yılında doğdu, babası İkinci Murad, Macar kralı ile Segedin barışını yaptıktan sonra kendi isteği ile hükümdarlıktan çekildi. Bu olay üzerine henüz 14 yaşında bir çocuk olan Mehmet Çelebi hükümdar oldu. Fakat Macarlar sözlerinde durmamışlar, Sultan Murad'ın tahttan çekilmesini fırsat bilerek tekrar sınır boylarında Türk topraklarına hücum etmeğe başlamışlardı. Bunun üzerine İkinci Murad tahta oturmak zorunda kaldı. Ve Macar'lara yine haddini bildirdi. Fakat 1451 yılında vefat edince Şehzade Mehmet İkinci Mehmet adı ile ikinci defa hükümdar oldu. Babasından boşalan tahta oturan Şehzade Mehmet, Türk ülkesinin tam orta yerinde bir çıban başı gibi duran Bizans imparatorluğunun 1000 yıllık tarihine son vermeği, böylelikle kuracağı imparatorluğun yer bakımından, emniyetini sağlamayı düşündü. Bizans'ın hayatına son verip İstanbul'u almadan sağlam temellere dayanan bir Türk imparatorluğu kurulmazdı. Büyük bir hızla gerekli hazırlıkları yapıyor, toplar döktürüyor, büyük bir sefer için ne lâzımsa hepsini yaptırıyordu.

Nihayet bütün hazırlıklar tamamlanmıştı. 6 Nisan 1453 de çok kuvvetli bir ordu ile karadan ve çok kuvvetli bir donanma ile de denizden İstanbul üzerine taaruza geçti. Düşman yapılan teslim teklifini kabul etmedi. Avrupa'dan imdat kuvvetleri geleceğini umuyordu. Hakikatte hıristiyanlık dünyasının en büyük merkezlerinden birisi olan İstanbul'u kurtarmak için gelen yardım kuvvetlerinden birisi hariç, diğerlerinin hepsi donanma tarafından yok edildi.

Düşman inad ediyor, savaş çetin ve kanlı oluyordu. Topların kale duvarlarında açtığı gedikleri düşman, dişini tırnağına takarak kapatıyordu.

Genç hükümdar, biran önce hedefine ulaşmak için sabırsızlanıyordu. Nihayet İkinci Mehmet o zamana kadar harp tarihinde görülmemiş bir şey yaptı. Donanmasından ayırdığı 50 den fazla gemiyi karadan kızaklara bindirerek Haliç'e geçiverdi.

Bir sabah uyanan Bizanslılar Türk donanmasını Haliç'te görünce şaşırdılar. Bu hâl onların duydukları korkuyu büsbütün artırdı.

İkinci Mehmet, son bir hücumla şehri zaptetmek için bütün hazırlıklarını yaptı. 28 Mayıs 1453 sabahı şafakla beraber başlıyan korkunç bir top ateşi kale duvarlarında gedikler açıyor, ordu da yavaş yavaş hedefine doğru ilerliyor, düşman safları parça parça eriyor, eriyordu. 29 Mayıs 1453 de, 53 günlük bir kuşatmadan sonra genç hükümdarın kahraman ordusu şehre girmeğe muvaffak oldu. Ve böylelikle büyük Türk imparatorluğunun temeli atılmış oldu. İşte bu andan sonra kendisine Fatih Mehmet lâkabı verildi.

Fatih Sultan Mehmet, henüz 23 yaşında iken dünya tarihinin bir çağını kapayıp diğer birini açan ve en çok adı üstünde durulan hükümdarlardan birisidir. Fatih Sultan Mehmet, Sırbistan, Yunanistan, Trabzon Rum imparatorluğu'nu Romanya'yı, Arnavutluğu, Kırımı ve daha birçok kaleleri Türk imparatorluğuna eklemiş, ordularına Macar ovaların da at oynatmış bir komutan, çok ileri görüşlü bir devlet adamı idi.

Armut Çocuk

Eskiden renk renk kasım çiçekleriyle süslü bir bahçenin ortasında, nehir kenarındaki küçük bir evde, ihtiyar bir erkekle karısı otururlardı. Her sabah erkenden erkek, dağa çıkarak odun keser; kadın da nehir boyuna inerek çamaşır yıkardı. Bir dertleri, hastalıkları yoktu, bir de çocukları olsaydı, mutlulukları tamam olacaktı. İhtiyar kadın her zaman çocuğu olmadığı için ağlar: "Ah! Derdi, çocuğum olsa ben şimdi böyle çamaşır mı yıkardım? O kazanıp bana bakar, yuvamızı şenlendirirdi."

Çocukları o kadar çok seviyorlardı ki, kimi defalar, mahalledeki komşu çocuklarını toplayıp, arttırdıkları birkaç kuruşla aldıkları bebekleri, şekerleri onlara verirler, küçüklerin sevincini yaşlı gözlerle seyre dalarlardı.

Bir gün, yine her zamanki gibi, su kenarında çamaşır yıkarken, akıntıya kapılarak kıyıya doğru yüzen bir cisim gördü.

Bu iri bir armut tu. İhtiyar kadın armutu aldı, çamaşırları yerleştirdi, eve dönmek üzere yola düzüldü.

Yolda kulağına acaip bir ses geldi, sanki pek yakın bir yerde küçük bir çocuk ağlıyordu. Sağına baktı, soluna baktı. Görünürde hiç bir çocuk yoktu, ama viyaklaması daha işitiliyordu.

İhtiyar kadın: " Sakın bu ses armutun içinden gelmesin?" diyerek armutu ikiye böldü.

Armutu açınca, içinde küçücük bir çocuk bulunduğunu, şaşkınlıkla ve sevinçle gördü.

Kadın çocuğu evlât edindi, armutun içinde doğduğundan dolayı ona Momatoro (Armut çocuk) ismini verdi. Artık çocuğum yok diye sızlanmıyordu, halinden hoşnuttu.

Momatoro büyüdü, sağlam, gürbüz bir çocuk oldu. On yedi yaşına bastığı zaman, evinden ayrıldı, dünyaya çıkıp talihini deneyecekti. Niyeti, kendi başına bir adada otururak, gelen geçen gemileri soyan, insanları yutan bir canavarın hakkından gelmekti.

İhtiyar kadının verdiği

yiyecek çıkınını sırtına vurarak yola çıktıktan epiyce sonra, iri bir arıyarastladı.

Arı :

-Bana yiyeceğinden bir parça ver Momatoro, dedi. Bende seninle beraber gelip canavarla savaşmana yardım ederim.

Momatoro :

-Hay hay bay arı. İşte al, sana yiyecek.

Biraz daha ilerleyince bir yengeçe, bir kestaneye ve bir taşa rastladı. Hepsiyle aynı anlaşmayı yaparak, beşi birden yola düzüldüler.

Canavarın barındığı adaya vardıkları zaman, bu fena ve zararlı yaratığın mağarasında olmadığını gördüler.

Hemen bir plân hazırladılar: Kestane, ocakta yanmakta olan ateşin külleri içine gizlenerek yattı. Yengeç, su dolu bir tasın içine saklandı. Arı, karanlık bir köşeye büzüldü. Taş, dama tırmandı. Momatoro da dışarıda pusu kurdu.

Çok geçmeden, canavargeldi. Ellerini ısıtmak maksadiyle ataşe gitti... Kestane birdenbire çatladı ve kızgın ateş parçaları canavarın ellerinin üzerine saçıldı. Canavar, hemen su dolu tasa koşarak, yanan ellerini serinletmek istedi. Fakat, orada da yengeç, parmaklarını, avuçlarını öyle ısırdı ki korkunç seslerle inleyerek ellerini sudan çıkarmağa mecbur oldu, ve karanlık köşeye sıçradı. Arı hemen karşısına çıkarak fena halde soktu. Canavar başına gelen felâketlerle sersemlemişti, kendini dışarı atmak istedi.. Fakat, tam kapıdan çıkarırken, damda bekleyen taş, tepesine düştü, ve canavar cansız olarak yere serildi.

Momatoro, iyiliğiyle kazandığı arkadaşlarının elbirliğiyle yaptıkları yardım sayesinde memleketi bu canavardan kurtardı. Ve mağaradaki altınları, ihtiyar annesiyle babasına götürerek, ömrünün sonuna kadar rahat rahat yaşadı...

ANSİKLOPEDİ

UÇAKLAR NASIL UÇAR?

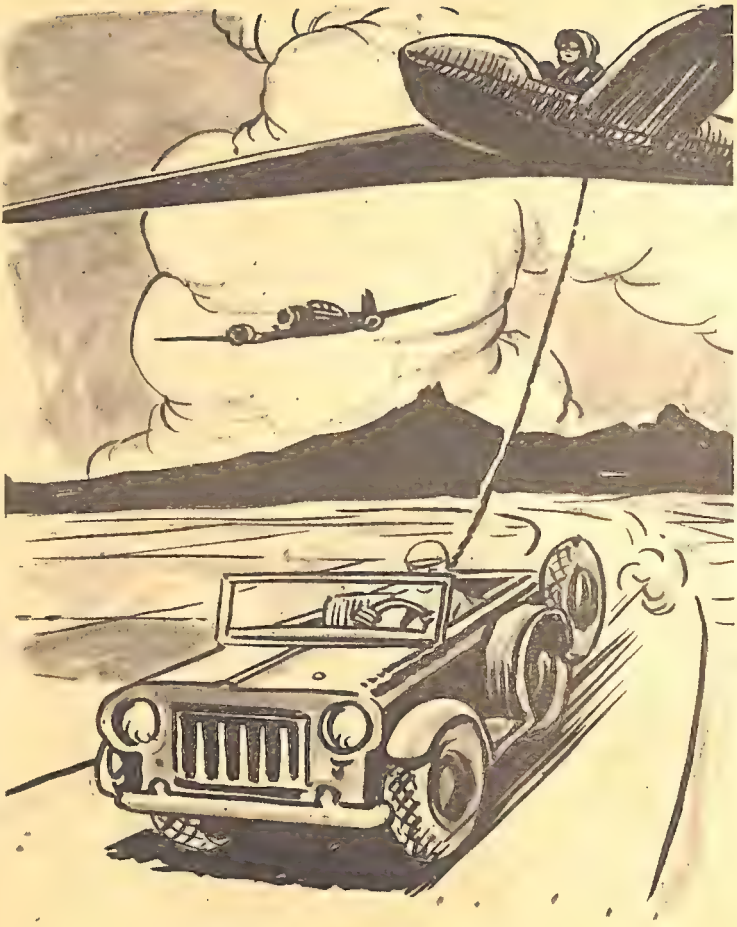

Uçağın nasıl uçtuğunu anlamak için uçurtmanın nasıl uçtuğunu dikkatle incelemelidir. Uçak havadan ağırdır, uçurtma da havadan ağırdır. Nasıl ki kuşlar da havadan ağırdır. Bunların hiçbiri havada duramaz, durunca yere düşer, düşmemek için mutlaka hareket halinde olmaları lâzımdır.

Şimdi uçurtmayı düşünelim. Belki siz de uçurtma uçuruyorsunuzdur. Bu halde pek iyi bilirsiniz ki, uçurtmanın uçabilmesi, daha doğrusu havada durabilmesi için, onu biraz yüksekten rüzgâra karşı atarak ipini çekip gerdirir ve uçurtma yükselip alçaldıkça ya ipini gevşetmek, yahut çekip germek suretiyle onun havada degede durmasını sağlarsınız.

Hava durgunsa uçurtmayı bir arkadaşınıza tuttursunuz, siz on metre kadar ileriden ipini çekerek koşarsınız. Siz harekete geçince arkadaşınızın elinden bıraktığı uçurtma yükselmeye başlar ve yüksekte rüzgâr varsa ona yüklenerek uçar, yâni havada durur, yere düşmez.

Her iki halde de olan şudur : Uçurtma aşağıdan iple rüzgâra karşı çekildiği için rüzgâra yâni hareket halinde olan havaya yüklenmekte ve böylece havada durmaktadır. Rüzgâr kesilir, yahut siz ipi bırakırsanız uçurtma düşer.

Uçurtmanın biçimi havaya yüklenecek şekildedir, havada dengede durabilmesi için bir kuyruğu ve iplerden yapılmış bir denkleme tertibi vardır.

Uçak da havada hem havaya yüklenecek hem de kolayca kayıp akabilecek biçimde yapılmıştır. Yüklenen kısımları daha ziyade kanatlarıdır. Bunlarla havaya karşı koyar, daha doğrusu havaya yüklenir.

Uçağın da tıpkı uçurtma gibi, uçabilmek için yerde hızla çekilmek suretiyle kanatları ile havaya yüklenmesi lâzımdır. Fakat uçurtmayı çocuk kendisi çeker, uçak ise dışardan değil, kendi içinden çekilir, motorun işlettiği pervanelerin hızı, havayı geri itmek suretiyle önden gelen hava baskısına karşı uçağı hızla ilerletir ve böylece kanatlar gittikçe hızı artıp sıkışan havaya iyice yüklenir,

uçak da yerden kalkarak uçmağa başlar.

Bu hale göre uçurtma ile uçak arasında şu fark var: Uçurtmayı ipinden çekerek koşmak suretiyle siz kendiniz kaldırıp havaya yüklüyorsunuz, uçak ise içindeki motorla işleyen pervanesi sayesinde kendiliğinden harekete geçip hızlanarak havaya yükleniyor. Nasıl siz ipi bırakınca uçurtma yere düşerse, motor ve pervaneler işlemez durursa uçak da yere düşer: Çünkü önünde üzerine yüklenip durabileceği kadar hava baskısı veya dayancı kalmaz.

Uçurtma da uçak da havada durabilmek ve ilerleyebilmek için devamlı surette hava basıncına veya dayancına yüklenmek zorundadır. Bunun için de öne doğru çekilmesi lâzımdır. Uçurtmayı siz çekersiniz, uçağı makinesi ilerletir.

Motorsuz uçaklar da vardır. Bunların uçuşu uçurtmalarınkine daha çok benzer. Bunları kullananlar kanatları ve kuyruğu rüzgârın haline göre meyilli veya düz tutmak suretiyle uçağın gidişini idare ederler. Motorsuz uçaklar, tıpkı uçurtmalar için yapıldığı gibi, ilkin meyilli bir yerde rüzgâra karşı hızla çekilmek suretiyle hareket ettirilerek havalandırılır. Bu çekiş ya bir motorlu uçak tarafından veya jeep tipinde bir otomobil kullanarak yapılır. Uçak havalanınca pilot rüzgâr dalgalarının uçağa karşı dayanışına göre kanatları ve kuyruğu kullanır, böylece havada kâh yükselip kâh alçalarak ilerler. Sonra gene kanatları kullanarak yüksek rüzgâr dalgalarından alçak rüzgâr dalgalarına yavaş yavaş kaydırmak suretiyle uçağı yere indirir. Motorsuz uçak kullanmak için cesur, soğukkanlı olmak ve çabuk karar verip hemen harekete geçebilmek lâzımdır. Bu mezyetler talimlerle geliştirilir. Uçak pilotu olmak isteyen gençler ilkin motorsuz uçaklarda talim ettirilerek havaya alıştırılır. Zaten motorsuz uçaklar en çok böyle talimler için, bir de spor vasıtası olarak kullanılmaktadır.

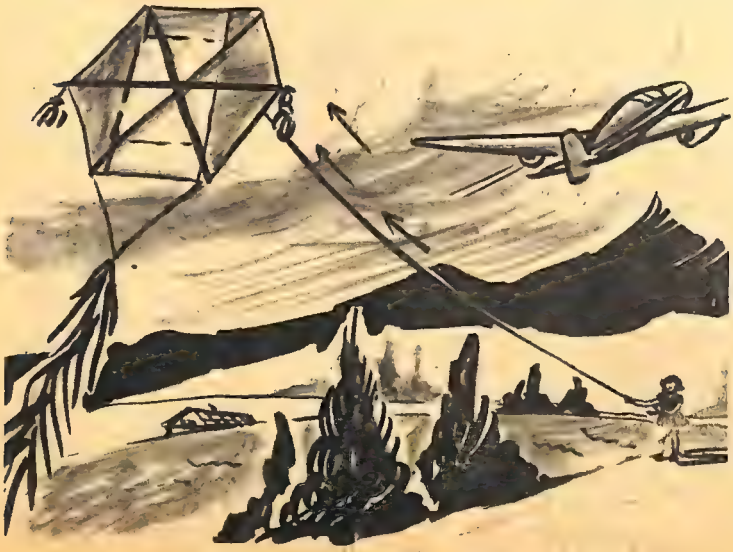

ALFABEMİZ NEREDEN ÇIKTI?

Suriye sahillerinde yaşayan eski bir kavim olan Fenikeliler ilk olarak pratik bir alfabe bulmuşlardı... Bunlar resimli yazı sisteminin eskiden kullanılan bir şekilden bazı basit işaretleri alarak bunları dilin çeşitli seslerini temsil etmekte kullandılar.

Eskiden Yunanlılar bu yazı şeklini Fenikelilerden öğrendi, onlar da biraz değişiklik yaptılar ve Fenikelilerde olmayan sesli harfleri ilâve ettiler. Yunan alfabesinin ilk harfi ALFA, ikinci harfi BETA'dır. Kullandığımız alfabe sözü buradan gelir.

Romalılar Yunan alfabesini alarak bazı değişiklikler yaptılar. Bu yeni lâtin alfabesi çok geçmeden bütün Avrupa'ya yayıldı. Bu gün bir çok Avrupa ve bütün Amerika memleketleriyle beraber biz de lâtin alfabesini kullanıyoruz. Ruslar ve Yunanlılar bu alfabeyi kullanmaz. Asya dillerinin, bu arada arapça ve farsçanın yazı harfleri ise büsbütün başkadır.

ŞİMDİ ÇOCUKLAR ŞİMDİ ŞU HİKÂYEYİ DİNLEMEĞE HAZIRLANIN..
ASLAN ŞERİF~
BİR GÜN BEN VE MASKİ FARE BALIĞA ÇIKMIŞTIK..
BU GÜN KEDİ BALIKLARI FENA ISIRIYOR.
VAY... KÜLÂH GİBİ GEÇTİ BAŞINA..
RROAR!
ÖBÜR DÜNYADA NE OLDU ASLAN ŞERİF?
AÇIKTAN KOCA BİR GEMİ GEÇTİ DALGASI BİZİ BURAYA FIRLATTI..
GERİ GELİYOR
DİNAH BELLS
RRR
HEY MASKİ! ÇIKAR O FAREYİ DE BIRAK GİTSİN.
AH! BİR YAPABİLSEM..
AĞACI SALLA MONK! ONLARLA KONUŞMAK İSTİYORUM.
SIKI TUT MASKİ AH! DÜŞÜYORUZ..
STOP.!
HEY!
GÜM

HEY! İKİ AY GİZLENEBİLECEĞİMİZ BİR OTEL BİLİYOR MUSUNUZ?
ÖYLE BİR DELİK BİLİYORUM..
ONLARA YOLU GÖSTERECEĞİZ GÜMRÜK BİNASINI GEÇTİKTEN SONRA..
TUK TOK
DİNAH

HAYDİ GİDİYORUZ..
BİZİ TAKİP EDİYORLAR.. BURDAKİ KANALLARI BİZ BİLİYORUZ..
ZAP
DİNAH BELL

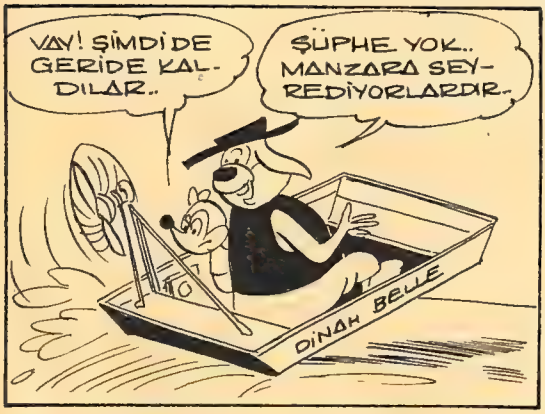
VAY! ŞİMDİ DE GERİDE KALDILAR..
ŞÜPHE YOK.. MANZARA SEYREDİYORLARDIR..
DİNAH BELLE

ANCAK YARIM METRE DERİNLİK VAR..
KARAYA OTURACAĞIZ.
SOLDA ÜÇ METRE DERİNLİKTE KANAL VAR..

DAYANIN BİRAZ..
BİZİM TEKNEYE GEÇİYORLAR MUSKİ..
OLMAZ BU..
DİNAH BELLE

ŞİMDİ BİZİ O OTELE GÖTÜRÜN..
PEKİ DEDİĞİNİZ OLSUN.. GİDELİM.
TUK
TUK
DİNA BELLE

DAHA GİDECEĞİZ ÖYLE YAKIN YER DEĞİL..
ZAP!

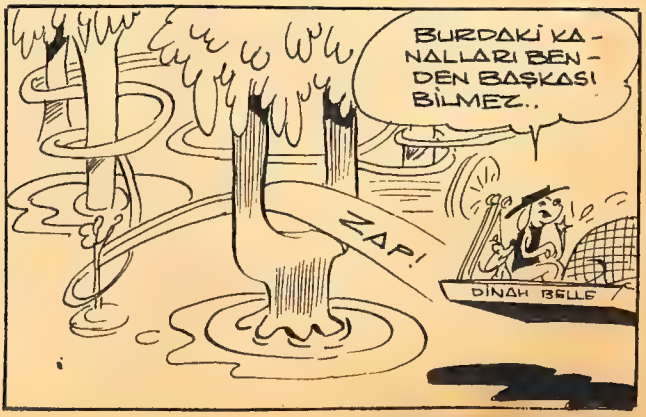
BURDAKİ KANALLARI BENDEN BAŞKASI BİLMEZ..
ZAP!
DİNAH BELLE

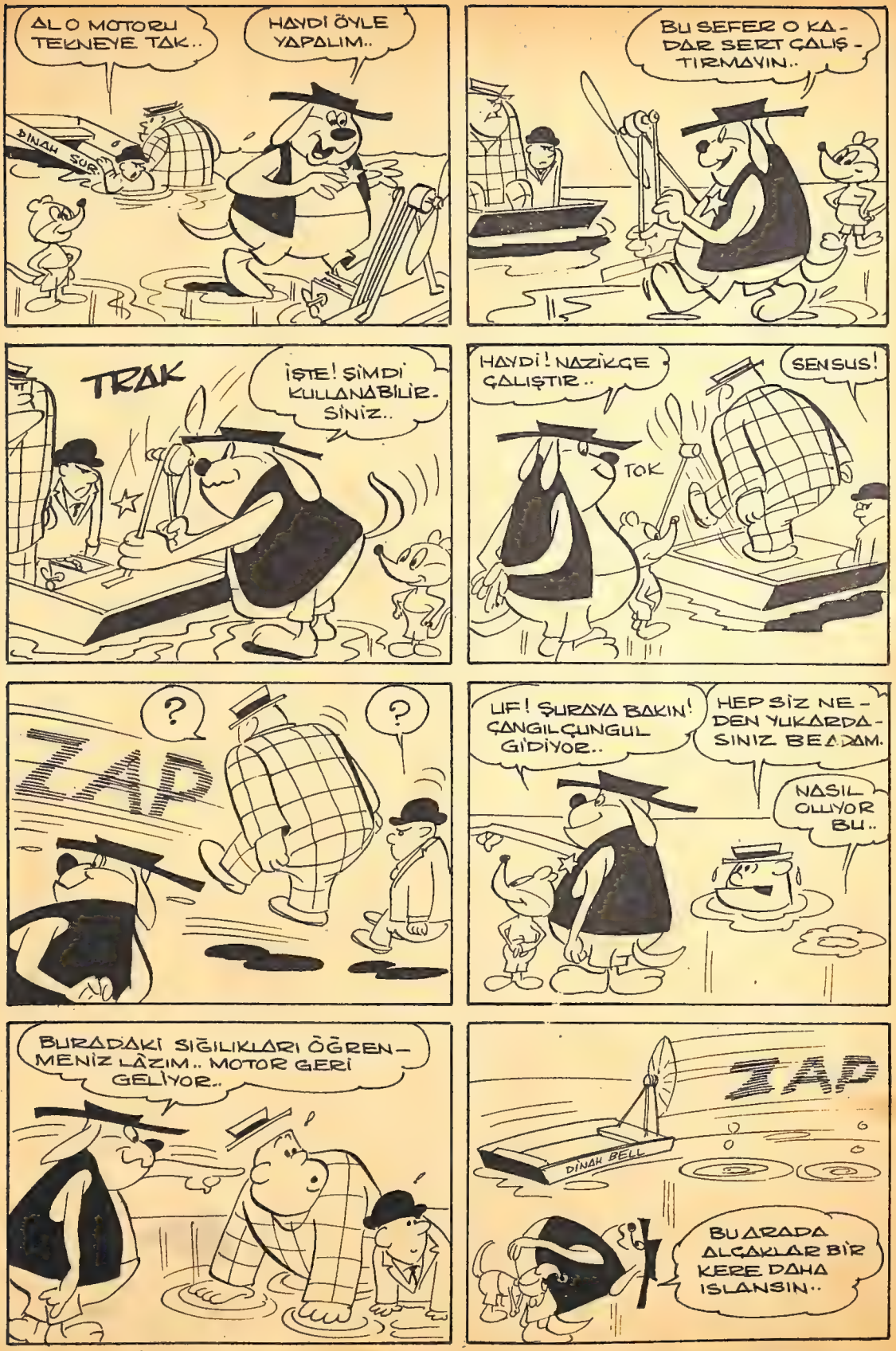
AL O MOTORU TEKNEYE TAK..
HAYDİ ÖYLE YAPALIM..
DİNAH SUR
BU SEFER O KADAR SERT ÇALIŞTIRMAYIN..
TRAK
İŞTE! ŞİMDİ KULLANABİLİRSİNİZ..
HAYDİ! NAZİKÇE ÇALIŞTIR..
TOK
SENSUS!
ZAP
?
?
UF! ŞURAYA BAKIN! ÇANGIL ÇUNGUL GİDİYOR..
HEPSİZ NEDEN YUKARDASINIZ BEADAM.
NASIL OLUYOR BU..
BURADAKİ SIĞILIKLARI ÖĞRENMENİZ LÂZIM.. MOTOR GERİ GELİYOR..
ZAP
DİNAH BELL
BU ARADA ALÇAKLAR BİR KERE DAHA ISLANSIN..

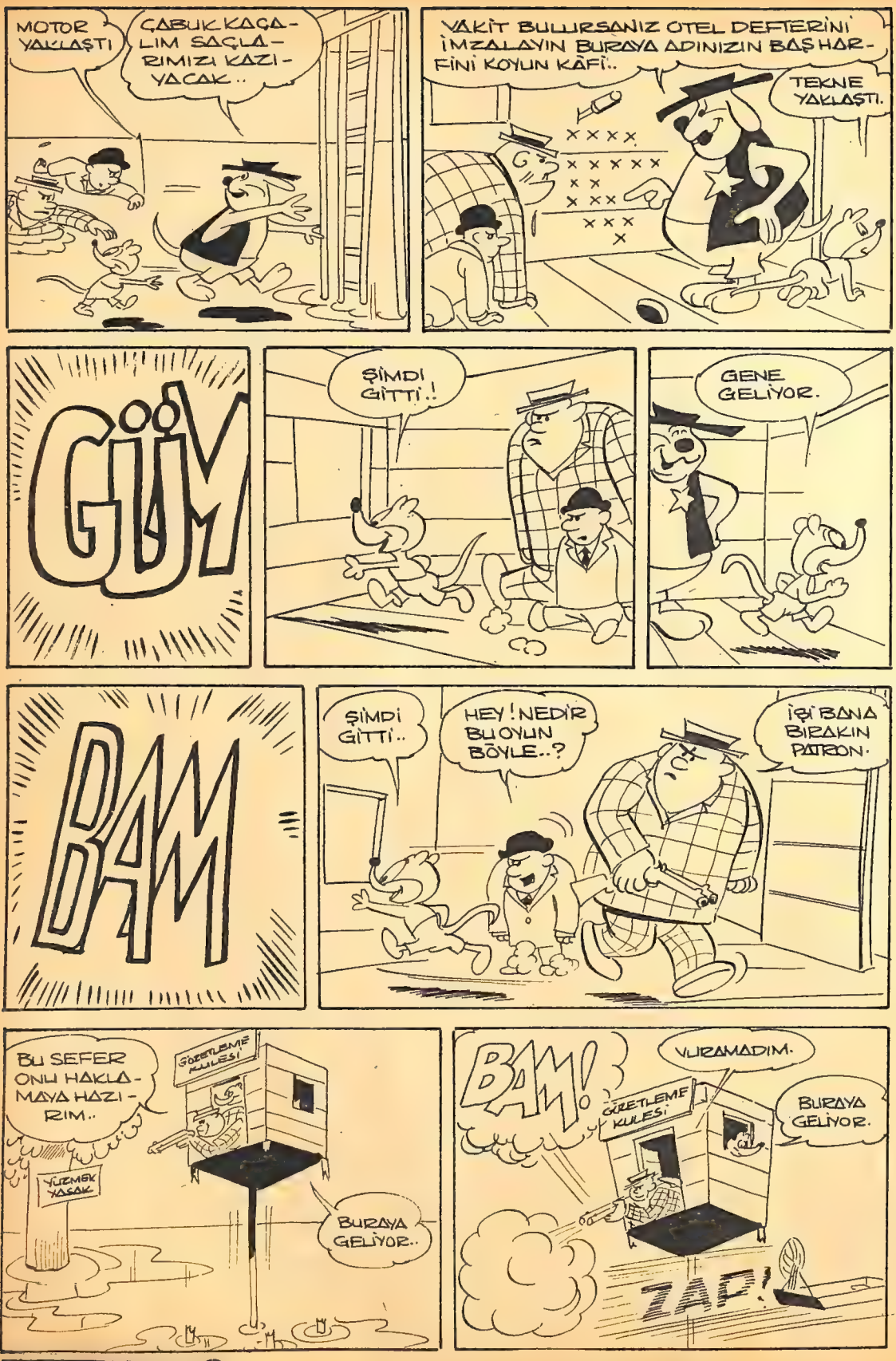
MOTOR YAKLAŞTI
ÇABUK KAÇALIM SAÇLARIMIZI KAZIYACAK..
VAKİT BULURSANIZ OTEL DEFTERİNİ İMZALAYIN BURAYA ADINIZIN BAŞHARFİNİ KOYUN KÂFİ..
TEKNE YAKLAŞTI.
GÜM
ŞİMDİ GİTTİ..!
GENE GELİYOR.
BAM
ŞİMDİ GİTTİ..
HEY! NEDİR BU OYUN BÖYLE..?
İŞİ BANA BIRAKIN PATRON.
BU SEFER ONU HAKLAMAYA HAZIRIM..
GÖZETLEME KULESİ
YÜZMEK YASAK
BURAYA GELİYOR..
BAM!
VURAMADIM.
GÖZETLEME KULESİ
BURAYA GELİYOR.
ZAP!

İKİNCİ KURŞUNLA ONU YOK EDECEĞİM..
BURAYA GELİYOR..
BAM!
PLOS
GÖZETLEME KULESİ İSABET ALDI..
BURAYA GELİYOR.
BİZİ KOVALIYOR KAÇALIM..
İMDAT..
ZAP
DİNAH BELLE
ONLARI POLİS KÖPEĞİ GİBİ KOVALIYOR..
AĞACA SIKIŞTIRDI ALTINDA BEKLİYOR.
DİNAH BELLE
FÜVİTTT!
FLIP
DİNAH BELLE
ZAP
DİNAH BELLE
ŞİMDİ KASABAYA GİDİP GEREKLİ ŞEYLERİ ALALIM..
ONLAR HEP BURDA KALAMAZLAR YA..
DİANAH BELLE
HEY!
BIRAK GİTSİNLER.. NE KADAR APTALLIK ETTİĞİMİZİ BİLMİYORMUSUN ?
ERZAĞI ALDIKTAN SONRA, GELİP GÖTÜRMELERİ İÇİN POLİSE HABER VERİRİZ
BÖYLECE HAYDUTLAR KOLAYCA ELE GEÇTİLER.
ZAP!
DİNAH BELLE
BİTTİ!

Eğlenceli Sayfa

NE YAPSIN

Meteoroloji istasyonlarından birine yeni bir memur tayin edilmiş. 90 günde 90 rapor verdi. Fakat, her nedense, verdiği raporların 89 unda yanıldı. Tahminleri tutmadı.

Bu yüzden halk kendisi ile alay etmeğe başladı. Zavallı memur, nihayet vazifesini bırakmağa, oradan uzaklaşmağa karar verdi. Neden böyle bir karar verdiğini soranlara, şöyle dedi :

-Ne yapayım birader, buranın havası bana uymuyor? Bu yaştan sonra ben ona uyacak değilim ya...

KARŞILIK

Öğretmen, o günkü dersinde hangi yiyeceklerin insanları en çok beslediğini uzun, uzun anlattıktan sonra, Eser'i ayağa kaldırdı ve sordu :

-Bir insanı 24 saat için başlıbaşına ve tamamiyle besliyecek üç türlü yiyecek adı say bakayım. Tekin :

-Sabah kahvaltısı, öğle yemeği, akşam yemeği...

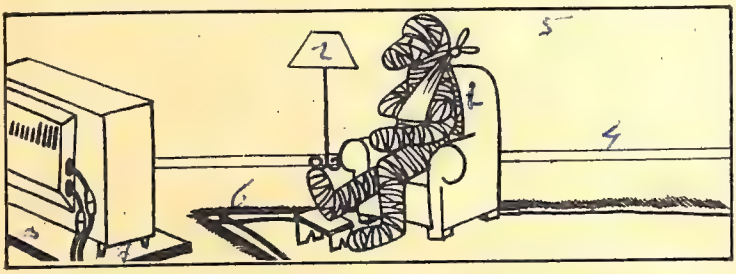

Yukarıdaki iki resim arasındaki farkları bulunuz.

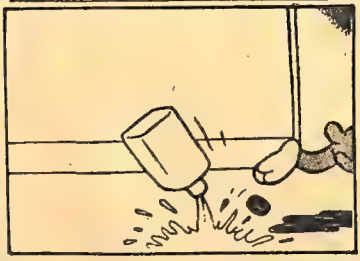

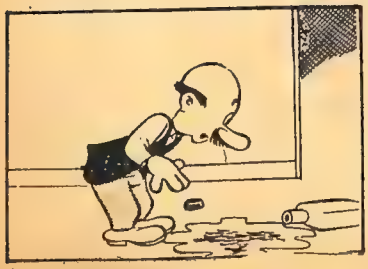

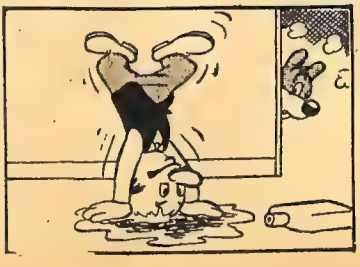

YASAK

Bekçi-Irmağın kıyısında suya girmenin yasak olduğunu bilmiyormusun? Ceza vereceksin!

-Bay bekçi, yıkanmıyorum, ayağım kaydı düştüm boğuluyorum, görmüyor musun?

-Ha, o başka mesele! O zaman cezadan kurtulursun!...

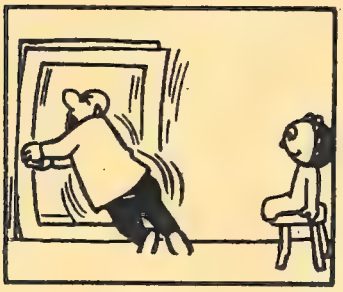

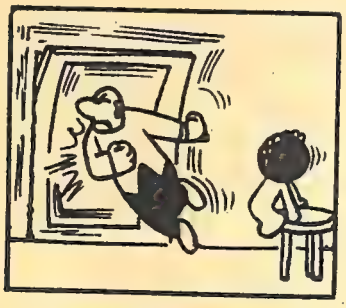

SEKİZİN YARISI

Öğretmen-Sekizin yarısı kaç eder?

Öğrenci-Eninden mi, boyundan mı?

Öğretmen-O da nasıl sorgu öyle?

Öğrenci-Nasıl olacak, öğretmenim...Eninden ve tam ortasından keserseniz sekizin yarısı sıfır olur, boylu boyunca kesilirse yarısı üç olur.

COŞKUN SPİKER

Annesi o gün, dört ayaklı yüksek bir elektrik sobası almıştı. Coşkun, bunu bir radyo mikrofonu sandı. Hemen eline uzun bir kâğıt alarak sandalye üzerine çıktı ve yüksek sesle bir şeyler söylemeğe başladı.

Kiminle konuştuğunu merak eden annesi; içeri girince, Coşkun:

-Nasıl iyi bir spiker olmadım mı anne?..dedi.

NASIL BAŞA ÇIKACAK?

Sertel, o gün çok yaramazlık yapmış, annesini çok üzmüştü. Akşam babası, gelip geçenleri öğrenince, onu yanına çağırdı:

-Bak Sertel! Ben böyle haşarı çocuk istemem. Ben uslu, söz dinler, çalışkan, uyanık, iyi huylu, terbiyeli, nazik, akıllı çocuk istiyorum, dedi. O, hiç istifini bozmadan:

-İyi ama baba!..Annem bu kadar çocukla nasıl başa çıkacak?

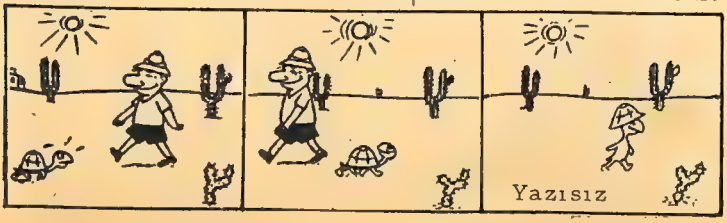

Resimdeki çizgileri birleştiriniz. Çıkan resmi boya kalemlerinizle boyayınız.

MUTLU ÜLKE

Bundan yüzlerce yıl evvel bir ülkenin çok mesut bir kralı ve birde kraliçesi vardı. Çok mutlu olan ülke halkının ve hükümdarlarının bir tek üzüntüleri vardı. O da bir prenslerinin ya da bir prenseslerinin olmamasıydı. Kral ve kraliçe günlerce Tanrıya kendilerine bir veliaht vermesi için ağlayarak yalvardılar. Nihayet Tanrı dualarını kabul etti, çok geçmeden de çok şirin bir kızları oldu. Artık bütün ülke halkı bayram yapıyordu. Kral ülkesinin hemen yanındaki bir ormanda yaşayan bütün iyilik perilerini, komşu ülkelerin kral, kraliçe, prens ve prenseslerini davet ederek küçük prenses şerefine bir ziyafet tertip etti. Yapılan bu törenle prensese isim takıldı, ondan sonra memleketin ünlü ahçıları tarafından hazırlanmış nefis yemeklerle dolu olan sofraya oturuldu. Kral iyilik perilerinden her biri için altın bir muhafaza içinde duran gene altından yapılmış bir kaşık ve çatal hediye etti.

Bunun üzerine perilerin her biri teker teker çıkıp küçük prensesleri için bir şeyler temenni etmeğe başladılar.

İşte tam bu sırada ziyafet salonunun kapısı büyük bir gürültü ile açıldı ve içeriye çirkin ihtiyarlıktan iki büklüm olmuş başka bir peri girdi. Kral kraliçe, periler ve diğer davetliler korkudan dona kalmışlardı. İhtiyar peri krala doğru işaret parmağını sallıyarak :

-Demek beni davet etmiyen kendini beğenmiş, kral sensin, diye gürledi.

Kral korkusundan ne yapacağını şaşırmıştı. İhtiyar devam etti :

-Sen beni davet etmiye belki de utandın bu kadar genç ve güzel davetlinin yanında benim gibi ihtiyar bir kadının ne işi var değil mi? Ama bende sana öyle bir oyun oynıyacağım ki, bunun acısını hayatın boyunca çekeceksin.

Kraliçe korkusundan ağlamağa başlamıştı, ihtiyar peri devam etti.

-Tanrıdan şunu diliyorum ki : Şu beşiğinde mışıl mışıl uyuyan prenses eline sivri uçlu bir şey batırarak ölsün ve onu hiçbir şey kurtaramasın. Böyle söyliyen peri korkunç bir kahkaha attıktan sonra salondan çıkmağa hazırlanırken bir köşeye saklanmış olan ufak bir iyilik perisi :

-Durun diye bağırdı. Mademki yaşlı peri sevgili kral ve kraliçemizden bir intikâm almak istiyor, ben kendisine bu hususta yardım edeceğim. Küçük prensesimiz onbeş yaşına geldiği zaman eline ucu sivri olan hergangi bir şey batacak ve o ölmiyecek sadece yüz yıl derin bir uyku ile uyuyacak. Yüz yıl sonra bir prens gelip onu uyandıracak. Onunla beraber herşey herkes uyuyacak.

İhtiyar peri bunları duyduğu zaman yüzü hiddetten kıpkırmızı oldu. Salonun kapısını şiddetle açarak dışarı çıktı ve kapı güm diye kapandı.

Bu ses salondaki ölüm sessizliğini biraz olsun bozdu. Kral hemen iyi kalpli perinin yanına koştu.

-Ne olur söyleyin bana bunu tamamen ortadan kaldırmamıza imkân yok mu?

Peri sadece gülümsedi ve arkadaşları ile beraber oradan ayrıldılar..

Artık ziyafetinde eğlencenin de hiç tadı kalmamıştı, onun için diğer davetlilerde salonu teker teker terkettiler.

Ertesi gün kral çıkardığı bir emirle ülkesi dahilinde ucu sivri olan her-

şeyin toplanarak yokedilmesini istedi. Bu emir seve seve yerine getirildi, çünkü ülke halkı sevgili prenseslerini çok seviyorlardı.

Bu şekilde aradan yıllar geçti ve nihayet prenses onbeş yaşına geldi. O kadar güzel ve o kadar iyi kalpli bir prenses olmuştu ki ona herkes hayrandı. Günlerden bir gün prenses sarayın odalarını dolaşırken eski bir kuleye çıktı, orada ihtiyar ve sağır bir kadın oturmuş yün eğiriyordu. Prenses hayatında ilk defa böyle bir şey görmüştü, üstelik kadının elindeki âletin iki ucu da sivriydi. Kadın sağır olduğu için kralın emrini duymamıştı. Prenses hemen onun yanına koştu :

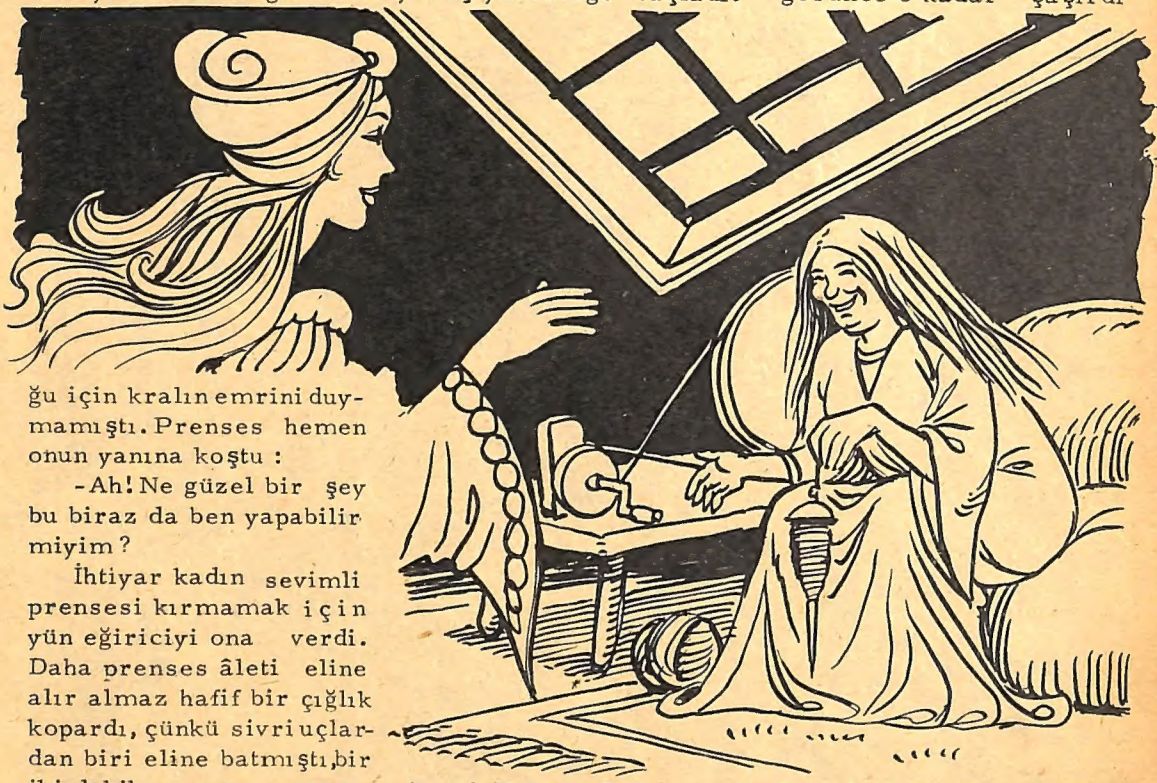

-Ah! Ne güzel bir şey bu biraz da ben yapabilir miyim?

İhtiyar kadın sevimli prensesi kırmamak için yün eğiriciyi ona verdi. Daha prenses âleti eline alır almaz hafif bir çığlık kopardı, çünkü sivri uçlardan biri eline batmıştı, bir iki dakika sonra prenses derin bir uykuya daldı. Onunla beraber bütün ülke halkı kral, kraliçe, kediler, köpekler, kuşlar ve hatta ağaçlar bile uykuya daldı. İyilik perisinin dileği yerini bulmuştu.

Aradan yıllar geçmeğe başladı. Bir yıl iki yıl derken yüz yıl doldu.

Ilık bir bahar sabahı bir prens yanına arkadaşlarını almış avlanmağa gidiyordu. Tesadüfen yolu uyuyan prensesin ülkesinin olduğu tarafa düşünce prens hayretler içinde kaldı. Çünkü bütün ağaçlar sanki uyuyorlarmış gibi bir tarafa doğru eğilmişlerdi her zaman cıvıl cıvıl öten kuşlar da uyuyorlardı. Prens hemen atını geri çevirdi arkadaşlarını o tarafa çağırdı. Gördükleri manzaradan onlar da şaşırmışlardı. Prens atından indi yavaş yavaş yürümeğe başladı.

Aaaa! Hayret. Prens yürüdükçe kuşlar canlanmağa ağaçlar düzelmeğe başlamışlardı. Prens sarayın kapısına yaklaştığı zaman kapıdaki nöbetçilerden

lerinde uyumakta olduğunu gördü. Tam onların yanından geçerken nöbetçiler uyandılar ve prense selâm verdiler. Prens saraydan içeri girdi. Taht salonunun önünden geçerken içerde kral ve kraliçenin de mışıl mışıl uyumakta olduklarını farketti. Tam karşısında bir kapı gören prens oradan içeri girdi, önünde uzanan uzun merdivenler vardı, hemen onları tırmanmağa başladı, merdivenler bittiği zaman prens kendisini küçük odada buldu. Burada yün eğirme makinasının üzerine abanmış ihtiyar bir kadınla güzel prensesin derin bir uykuda olduğunu görünce o kadar şaşırdı ki pelerininin ucu bir masanın üzerinde durmakta olan şürahiye değdi, şürahi yere düştü ve kırıldı. Bu sese prenses hemen uyandı. Yaşlı kadın sağır olduğu için uyanamamıştı.

Prenses gözlerini oğuştura oğuştura prense baktı sonra :

-Ben neredeyim? Siz kimsiniz? Annem babam neredeler?

Prens büyük bir hayranlıkla prensesi seyrediyordu. Prenseste şaşırmıştı. Eğer biraz dikkat etselerdi kral ve kraliçenin küçük kapının yanından kendilerine baktıkların göreceklerdi.

Prens iyi kalpli perinin geleceğini müjdelediği prens idi. Ondan sonra düğün hazırlıklarına başlandı. Prenses ve prens kırk gün kırk gece süren bir düğünle evlendiler. Ülkenin bütün perileri ve ihtiyar peri de bu düğüne davetliydiler.

MİNİMİNİLERİN SAYFASI

Bu resimleri boya kalemleriniz ile boyayınız.

TASARRUF KÜÇÜK
YAŞTA BAŞLAR

TÜRK TİCARET BANKASI